

Kr. og en Udgift af 533 Millioner foruden en Udgift paa § 26, thi selv om denne er en Udgift af anden Art end de løbende, er det dog Beløb, der maa skaffes til Veje, de skal ud af Statskassen. Alligevel sluttede dette Regnskabsaar med et, om end ringe, Overskud. Naar det var ringe, laa det nu noget i, at den høje Regering ved Tillægsbevillingsloven bragte saa mange Udgifter over paa det foregaaende Aar, som muligt var. Men nu indeværende Finansaar! Paa Indtægtssiden staaar der 427 eller 428 Millioner, jeg husker ikke rigtigt Beløbet. Det er klart, at dette Beløb maa blive forøget. Den højtærede Finansminister har allerede i Folketinget sagt, at Indkomst- og Formueskatten vilde forøge det med ca. 100 Millioner. Vi kommer saa op paa i alt Fald 527—528 Millioner. Der er neppe heller Tvivl om, at andre Indtægtskilder vil give mere. Paa den anden Side er det ikke sikkert, at Forbrugsafgifterne helt vil bringe det Beløb, der er anslaaet paa Finansloven, men det kan man dog vel gaa ud fra. Jeg skulde tro, at Indtægten for indeværende Finansaar vil naa op mod en 550 Millioner. Den højtærede Finansminister kan sikkert give Oplysning derom, han maa jo have Oplysninger derom, der kan give os en bedre Viden. Hvad jeg siger, er overhovedet kun at forstaa paa den Maade, at det skal give den højtærede Minister Lejlighed til at fremkomme med den bedre Viden, som ingen af os kan have. Jeg vil kun slaa Dørene op, for at den højtærede Minister kan komme ind i hele sin Glans og meddele Landstinget og dermed Offentligheden, hvorledes vi er stillede i indeværende Finansaar. Jeg skulde altsaa tænke mig, at Indtægten gik op til saadan noget som en 540 Millioner. Og det er jo netop det Beløb, der er afsat som Indtægt for Finansaaret 1921—22 paa det foreliggende Finanslovsforslag.

Med Hensyn til Indtægten maa man dog rigtignok regne med den Mulighed, at Statsvirksomhederne ikke giver det Under-skud, de er anslaaede til, men at dette bliver større. Dette vil i alt Fald sikkert gælde Statsbanerne. Her kommer jeg til at berøre det nu allerede saa meget omtalte Kulindkøb, om hvilket den højtærede Finansminister ogsaa havde nogle Ord at sige, og som i saa høj Grad vil betyngne Budgettet. Det er dog ikke min Mening at komme dybt ind paa dette eller at omtale selve Foranstaltningen videre. Der er væltet saa mange Kul over den syndige

Trafikministers Hoved, at jeg saamænd ikke skal forøge Massen. Men der er en Ting, jeg ikke kan forstaa. Det er maaske oplyst i Folketinget, men jeg vil dog gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder derom og for saa vidt ogsaa Finansministeren. Hvad er det, Regeringen eller de to Ministre har imod at afskrive Beløbet, saaledes som foreslaaet af de to Oppositionspartier? Efter min Mening var det en aldeles nydelig Handling fra de to Partiers Side; de tilbød at kaste en Kærlighedens Kaabe over det, der er værre end en Forbrydelse, nemlig en Dumhed, som den højtærede Trafikminister havde begaaet ved at indkøbe de dyre Kul. Man tilbød ham ved indeværende Aar at gøre det op, at gøre rent Bord, saa at han kunde møde med et klart Regnskab for Statsbanerne næste Finansaar, medens det nu ikke bliver et klart Regnskab, fordi det Kulindkøb, der forøger Udgiften for Statsbanerne, i Virkeligheden er foregaaet i et tidligere Finansaar. Statsbanerne vilde jo vise et helt andet Regnskab, hvis Trafikministeren nu kunde indkøbe Kul. Man overfører uden mindste Grund et Tab, hvis man kan kalde det saaledes, fra det ene Finansaar til det andet. Hvis Staten var et Aktieselskab, kunde jeg forstaa det. Jeg kunde forstaa, at et Aktieselskab, naar det havde gjort et alt for dyrt Indkøb og derved kom til at faa et alt for uheldigt Driftsregnskab, vilde sige til sine Aktionærer: Der er ingen Grund til at tage hele dette Tab paa et enkelt Aar, vi vil fordele det paa to paa hinanden følgende Aar, saa kan vi give Udbytte. Men saaledes ligger Forholdet ikke her. Staten er ingen Forretning af denne Art. Jeg kunde forstaa det, hvis der var en Kulskat, som svarede til det Indkøb af Kul, man foretog. Men noget saadant gives ikke. Det er en Udgift, som Kullene forarsager, den dækkes af den Indtægt, som Statsbanerne i det hele har, og desuden gennem Statskassens Tilskud, hvis saadant er fornødent.

Hvad er det da, Trafikministeren har imod at faa sit Regnskab gjort klart op paa næste Aars Finanslov, saa at alle kan se, hvilke Indtægter og Udgifter Statsbanerne i Virkeligheden har? Det, jeg gerne vil have oplyst, er, hvad Aarsagen hertil er. Aarsagen kan dog ikke være den, at man frygter ved at indføre hele Kultabet paa indeværende Aars Finanshusholdning og derved faa det med paa Statsregnskabet, at Underskuddet for indeværende Aar skal blive særlig stort, thi det er jo kun